

opusdei.org

Sara: “ tonårsdrömmar ” i Skåne

Sara är från Göteborg och flyttade till Ängelholm när hon gifte sig med Thomas.

Tillsammans med sin man driver hon ett litet förlag och drömmer om att få vara med om att bygga en katolsk kyrka i staden.

2013-03-08

Jag heter Sara, är 35 år, och bor med min man Thomas och tre barn i

Ängelholm, en småstad på den skånska västkusten.

Tillsammans driver vi ett bokförlag som ger ut katolsk litteratur. Min man arbetar dessutom deltid som brandman.

I valet mellan att satsa på familjen och på jobbet, så väljer jag båda. Jag vill både vara en riktig "bullmamma" och en duktig bokförläggare. Både låta barnen vara barnen hemma *och* ge utlopp för min önskan att sprida kunskap om den katolska tron.

Ofta är det ett rörigt och krävande projekt, men det passar mig.

För att detta ska funka så kräver det att jag och min man är ett bra team, att vi är överens om våra prioriteringar och om vad vi vill med vårt familjeliv.

Det är också nödvändigt att vi båda är engagerade i barnen vardag och

prestigelöst hjälper varandra med det som behöver göras i hemmet. I den meningen är vi rätt så jämställda — utan att ens försöka!

Både Thomas och jag har sedan unga år haft en önskan att leva för Gud. I Opus Dei har vi funnit ett sätt att göra det som gifta.

I vårt gemensamma liv strävar vi efter att sätta Gud på första plats, ge Honom tid i bönen varje dag. Vi avsätter tid att åka iväg på reträtter och liknande. Det kan tyckas vara en tuff prioritering för småbarnsföräldrar, men för oss är det helt rätt.

När vi ger Gud tid och utrymme i våra liv så växer kärleken oss emellan och vi får inspiration att ägna oss mer helhjärtat både åt barnen och åt våra andra uppgifter.

Vi försöker göra de obetydliga arbetsuppgifterna med större kärlek,

och på så sätt förändra oss själva och världen inifrån.

Det ska sägas att det sällan är enkelt att be med små barn i huset. De klättrar på en, frågar hundra frågor, ramlar och slår sig ... Men Gud vet att jag väljer att vara med honom mitt i mitt stökiga liv, och mer än så begär Han inte.

Den helige Josemaría Escrivá sade många gånger att det kristna hemmet skulle präglas av ljus och glädje, och det är ett ideal för oss. Vi vill ge våra barn en gedigen kristen fostran och en positiv syn på livet och deras egen förmåga att bidra till en god samhällsutveckling.

Vi försöker också ha ett hem som är öppet för våra vänner och deras vänner. Som tur är tycker jag om att laga mat till många, och det är fint att tänka att jag kan vara en apostel till och med när jag fixar och donar i köket!

I staden där vi bor finns ingen katolsk kyrka. Men mässan firas i en lånad kyrka, och dit går vi varje söndag, och ofta någon till dag i veckan.

Där ordnar de engagerade familjerna undervisning och vi träffas för att umgås och be. Tillsammans försöker vi skapa en kristen miljö för våra barn att växa upp i. Det känns meningsfullt att kunna bidra till att den Katolska Kyrkan får finnas i ytterligare en svensk stad, och så småningom hoppas vi ha både egen kyrka och präst.

Ett liv för Gud, med man, barn, företag och församling och mycket mer. Inte ens i mina vildaste tonårsdrömmar hade jag kunnat föreställa mig att vuxenlivet skulle var så rikt och intensivt. Det får mig att se med spänning mot framtiden: för vem vet vilka ytterligare planer Gud har för oss!

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
article/sara-tonarsdrommar-i-skane/](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/sara-tonarsdrommar-i-skane/)
(2025-08-07)